

[Kaj Hansen]

at tænke på et gammelt ordsprog, der hedder: »Sid dine venner nær, men sid ikke lærerne af dem«. Spørgsmålet er, hvor længe socialdemokratiet kan holde til en så voldsom ros fra fremskridtspartiets side for det, man gennemfører her i folketinget.

Så synes jeg, at hr. Karl Nielsen nu må se at komme ud af busken. Lad os nu få at vide, hvad det er for en pakkeløsning. Lad os nu få at vide, hvad der er i den. Kan vi vente mere af den slags her? Er det det, der er i pakken, eller hvad er det?

Hr. Karl Nielsen har selv valgt den formulering som motivering for, at socialdemokratiet går ind for dette her, at det er led i en pakkeløsning. Hvad er det så? Det synes jeg faktisk offentligheden har krav på at få at vide.

Så er der spørgsmålet om ikrafttrædelsestidspunktet. Det forekommer mig lidt mærkværdigt, for vi har jo ellers oplevet, at når SV-regeringen kommer med nogle lovforslag, er der ikke noget af raffle om, så skal de bare gennemføres i den skikkelse, de er fremsat. Hvad ligger der så i, at man nu skal til at forhandle ikrafttrædelsestidspunktet? Er det sådan, at den side af sagen ikke er forhandlet færdig i regeringen? Er der ved denne forhandling planer om at vedtage den med tilbagevirkende kraft? Ellers må man spørge, hvorfor regeringen, når den fremsætter et lovforslag, ikke selv har en mening om, hvornår ikrafttrædelsestidspunktet skal være.

Så vil jeg også bringe noget saglighed ind i denne debat om selve problemet. For det første kunne jeg sige, at hvis man for lang tid siden havde gennemført kommunisternes forslag om indefrysning af værdistigninger, havde der slet ikke været noget problem, hvad dette her angår. Men den model kunne jo bruges her, for nu har vi foreløbig en lov, der siger, at man kan få henstand i 15 år. Det, man faktisk kunne overveje, var, at kapitalvindingsskatten kunne bindes, således at den først blev udløst ved salg. Altså hvis den, der har fået eksproprieret en ejendom, køber en ny ejendom og ikke betaler kapitalvindingsskatten, har staten her et krav på denne kapitalvindingsskat, og den kunne så forfalde, den dag han frasiger sig den nye gård, han har købt.

Derved forhindrer man jo ingen i at viderføre deres erhverv, tværtimod. Men det, vi hele tiden diskuterer her, er da ikke at for-

hindre folk i at erhverve en anden gård, når de får den, de har, eksproprieret. Det, vi diskuterer her, er, hvordan man forhindrer, at den fortjeneste, der er på grund af den store værdistigning på jord og fast ejendom, bliver taget.

Ministeren ved, at landbrugsejendomme er de ejendomme her i landet, der er steget mest, og de er steget langt, langt, langt over det almindelige prisniveau. Derfor er der ingen rimelighed i, at man, fordi man får eksproprieret noget, skal kunne tage den samfundsmæssige gevinst i lommen. Det, man faktisk skulle, var, at man skulle indefryse den kapitalvindingsskat, man ellers skulle betale. Her kunne man også med fordel kigge på det lovforslag, vi har fremsat, som vi gerne ville have gennemført som helhed; man kunne faktisk allerede begynde på spørgsmålet om ekspropriationer.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg ved skam udmærket, at der i lovforslaget står, at man kan forhandle om ikrafttrædelsestidspunktet senere. Det, jeg efterlyste, var regeringens forslag, og regeringen har, så vidt jeg kan forstå, ikke noget forslag til, hvornår loven skal træde i kraft. Det synes jeg dog godt man kunne have gjort op med sig selv, og så kunne man, hvis man ønskede det, have taget hensyn til andre i udvalget. Men man har altså opgivet at finde et standpunkt dér. Man har, så vidt jeg forstod skatteministeren, også opgivet at finde et standpunkt med hensyn til, om man vil regulere for almindelige salg. Dér vil man øjensynlig fortsat lade landbruget – for det er jo rigtigt, som det er sagt, at det først og fremmest drejer sig om landbruget – have denne særskat på fortjeneste ved salg af fast ejendom.

Jeg forstod også på skatteministerens svar, at værdistigningsafgiften ved man stadig væk ikke hvilket standpunkt man skal tage til. Men man tænker stadig væk. Man må jo håbe, at man så forstår at tænke godt. Det har regeringen i hvert fald ikke ligefrem gjort sig berygtet for. Men man kan da håbe.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Karl Nielsen, siger, at dette har ikke meget med en skattereform at gøre, og jeg skal såmænd ikke bestride hans ord, men man ved jo aldrig, hvad socialdemokratiet kan finde på, efter at de indgik denne mesalliance i en af